

1973-1974 HOTEL NAPOLEON, HAELEN, HOTEL COX, ROERMOND

De volgorde van bedrijven is me ontschoten, maar ik heb ook nog een blauwe maandag in een verlopen restaurant in Roermond gewerkt. Het zag er prachtig uit en lag dwars op de weg. Er voor was een groot parkeerterrein met grind. Ik heb gezocht op de beeldbank van Roermond maar tot op heden niets gevonden. In de bain-marie stond vol met pannetjes met groenten en sausen. 's Avonds ging het vuur eronder uit en 's morgens weer aan. Brrr ...

In een gangetje stonden twee grote huishoudkoelkasten. De meeste rekjes waren er uit. Ze stonden vol met aangebroken blikjes, waarvan de helft bedorven was. Er werd met muizenkorrels gestrooid om het om het ongedierte buiten de deur te houden. De honden liepen door de keuken. Iemand vertelde me dat meneer steeds zijn vinger in de sausen stak, als hij in de keuken kwam. Tot de keer dat ze een pannetje met gekaramelliseerde suiker (meer dan 100 graden) op de kachel zetten. Meneer zei niks en liep een rood hoofd weg. Buiten stond er een oudfornuis dat ik heb gekocht en verkocht aan Ton Kars die de horeca in het zwembad van Melick verzorgde. Hij verzorgde ook catering en had daarvoor een wagen aangeschaft met een keuken erin. Ik heb hem daarbij wel geholpen. Een paar jaar geleden had ik hem via internet opgespoord. Heer Olivier, de meesteroplichter had hem ook van zijn centen beroofd, vertelde hij.

HOTEL NAPOLEON, Napoleonsweg 42 Haelen

De bolide voor het restaurant was onze Fiat 600. Het kleine meisje vooraan is dochter Daniëlla.

Napoleon heeft een tijdje leeg gestaan, maar heeft nu weer een nieuwe eigenaar. Het is een jong echtpaar uit Maastricht, meneer en mevrouw Valcq. Hij heeft ook de HHS gevolgd en is in een ziekenhuis als leidinggevende werkzaam geweest. Op de opening komt natuurlijk iedereen kijken, maar daarna blijft het veel te rustig. Dan komt de oliecrisis en mag er op zondag niet met de auto worden gereden. Dat

betekent in ieder geval voor mij dat ik weer op straat sta. Wel met een aardig getuigschrift.

1973-1974 HOTEL NAPOLEON, HAELEN, HOTEL COX, ROERMOND

NAPOLEONWEG 4
HAELEN S.J.
TELEFOON (0475) 2298
BARRELATE
AMRODVAAL, ROERMOND

HOTEL CAFE-RESTAURANT „Napoleon“

RESTAURANT NAPOLEON WEG 4 HAELEN S.J.

LITMUNTENDE KEUKEN . UNIEKE GELEGENHEID VOOR DINERS,
RECEPTIES, BRUILOFTEN, VERENIGINGSFEESTEN ETC.

HAELEN, 8/12/1973.

GETUIGENSCHRIJF

Ondergetekende verklaart dat Dhr. C.M.J.M. v/d Brink, geboren 23 juli 1939, vanaf 2 juli 1973 tot 11 december 1973 bij hem in dienst is geweest in de functie van chef-kok. De Heer van de Brink heeft de volledige leiding en verantwoording over de keuken gehad. Hij heeft zijn taak tot volle tevredenheid volbracht. Zelfs meer als dat, want hij ontpopte zich tot een ware steun voor de directie. Het is altijd prettig geweest om bij beleidsproblemen samen met de Heer van de Brink naar een oplossing te zoeken. Hij toonde zich niet alleen bekwaam als kok, maar ook als organisator en calculator. Daarom kan de directie de Heer van de Brink bij iedereen en ten alle tijde aanbevelen. Zij betreurt het zeer het dienstverband met hem te moeten verbreken.

RESTAURANT NAPOLEON

Dr. Valcq

Valcq was de laatste eigenaar, sindsdien zit er een motorzaak in (2012)

1973-1974 HOTEL NAPOLEON, HAELEN, HOTEL COX, ROERMOND

In 1974 werk ik bij hotel Cox aan de Meinweg. (2014 Fletcher Hotel Bosrijk)

Als ik me goed herinner kwam de eigenaar van Hotel Noord Brabant in 's-Hertogenbosch. Ik was de enige kok. Er kwam van allerlei klandizie. Voor de chauffeurs waren er gehaktballen. Voor de kinderen pannenkoeken en nog een gewoon restaurant, waar het in het weekend aardig druk kon zijn. De keuken was groot maar totaal niet efficiënt ingericht. Je liep steeds van hot naar haar. Daarbij was de kaart natuurlijk veel te uitgebreid om een behoorlijk product af te leveren. Na wat soebatten met meneer kwam het rundvlees vacuüm verpakt, maar daar bleef het bij. Ik dacht mij mezelf stel je voor dat ik dit mijn hele leven zou moeten doen. Vreselijk! Om een beetje handiger te werken had ik de borden op de kachel gezet. Op een keer kwam mevrouw binnen en zei: 'Chef, wij zetten de borden altijd hier. Dat was een flink eind van waar ik ze nodig had. Ik sprong zowat uit m'n vel en antwoordde: 'En ik zet ze hier!' Dat viel natuurlijk niet in goede aarde. Van woede lette ik niet op bij het snijden en sneed mezelf flink in mijn vinger. Het litteken herinnert me daar nog steeds aan. Mevrouw en meneer leefden aardig langs elkaar heen. Ook al niet bevorderlijk voor een bedrijf. Ondertussen had ik gesolliciteerd bij HHS in Maastricht en was daar een eind op de goede weg, totdat die kans door mijn baas getorpedeerd werd. Daarna volgde de LTS Dr. Poels in Sittard, maar ook die mogelijkheid werd door meneer gedwarsboomd. Op de 1ste Algemene Technische School in Utrecht werd ik tenslotte aangenomen. Begrijpelijkerwijs heb ik geen getuigschrift van Hotel Cox.